

דף סב.

עין משפט א.

אה"ע סימן א סעיף ז

ז. יג. היו לו בנים בהיותו גוי, ונתגירו הוא והם הרי זה קיים פו"ר. אבל עבד כנעני אף דנשתחררו בניו עמו לא קיים דאין זרעו מיוחס אחריו בעבדותו.

עין משפט ב.ג.

ח"מ סימן רעז סעיף ט

ט. ט. היו לו בנים בגיותו ונתגייר אין לו בכור לנחלה, אבל ישראל שהיה לו בן משפחה או מגויה הואיל ואינו קרוי בנו הנולד לו אחריו מישראלית בכור לנחלה ונוטל פי שנים.

אה"ע סימן א סעיף ז

עיין לעיל עין משפט א

עין משפט ד.

אה"ע סימן א סעיף ו

ו. יא. אדם שיש לו בן ובת שקיים פו"ר והבן והבת לא נישאו כלל. או שהבן נשא איילונית האב פטור מפו"ר ל.

כ. פלוגתא דר"ל ור"י בבכורות מ"ז וקימ"ל כר"י, וגם אם ישא אח"כ ישראלית ויהיה לו בן ממנה אין זה בכור כי הוא לא ראשית אוננו שהרי בנו הראשון מגויות יש להם יחוס אחריו דכתיב במלכים ב' פ"כ-י"ב בלאדן בן בלאדן, משא"כ בישראל הנולד לו בן משפחה או מגויה שאינו מיוחס אחריו אלא בנה. סמ"ע ס"ק ט"ז.
ל. כ"כ הפ"ת בס"ק ח'.

מ. הח"מ מסתפק בזה אך הב"ש כתב לפשוט דהוי בנו לכל דבר וקיים, והביא ראייה מזה דאשה לא תשכב על סדין ששכב עליו איש אחר כמבואר ביור"ד סי' קצ"ה ובב"ח שם. והיום ע"י זריקות מבחנה אם זה זרע מגוי מותר כי אין ענין חשש שישא אחותו, ואם זה זרע ישראל ישנו חשש שהבן ישא אחותו. ומזרע גוי לא הוי פגומה לכהונה אם היא בת, ואפי' לסוברים שהבת פגומה לכהונה בביאת גוי.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

יב. נתעברה באמבטי ספק אם קיים בזה פו"ר מ.

דף סב :

עין משפט א. אה"ע סימן א סעיף ו
עיינ לעיל דף סב. עין משפט ד

עין משפט ב. אה"ע סימן א סעיף ה
עיינ לעיל דף סא: עין משפט ה

עין משפט ג.ד. אה"ע סימן א סעיף ו
עיינ לעיל דף סב. עין משפט ד

עין משפט ה. אה"ע סימן א סעיף א

א. חייב אדם לישא אשה, וחייב הוא בכל עונה עד שיהיה לו בנים^ב ואפי' הרשתה לו אשתו שימנע עונתה לא מהני.

עין משפט ו.ז.ז.ט. או"ח סימן רמ סעיף א

א. לא יהיה האיש עם אשתו אלא בעונה האמורה בתורה וכמבואר באבן העזר בסי' ס"ו פ.

ג. ב"ש ס"ק א' וכ"כ הרמב"ם בפ' ט"ו מהלכות אישות, ודייק הב"ש דמשמע מהר"מ שלאחר שיהיה לו בנים מהני מחילתה של האשה ותמה הב"ש דמ"מ מצד ולערב אל תנח ירך איך מהני מחילתה. ועיינ בפ"ת בשם החיד"א דתירץ דמצוות לערב מקיים גם בעונה לעתים רחוקות לא כן בלא קיים פ"ו דחייב הוא בכל עונה.

ד. ועונת ת"ח מע"ש לע"ש וע"פ סוד רק כליל שבת ישנם נשמות חדשות, ועיינ בכה"ח אות י'. והיינו ת"ח הבריאים אבל החלושים אינם חייבים אלא לפי כחם.

ה. אשה לא תטבול כשאין בעלה בעיר משום חשש דיבוק רוח ואם טבלה בדיעבד תניח אצלה תינוק או סכין או כסף תחת הכרית או תשים עליה בגד בעלה, כה"ח אות י"ד.

ו. כל אשה שטבלה ופגע בה כלב ושמשה עם בעלה בניה יהיו מכווערין, אם פגעה בחמור בניה יהיו טפשינ, פגעה בעם הארץ בניה יהיו ע"ה, שם אות ט"ו.

ז. אבל בג' חדשים הראשונים קשים לאשה ולולד, ובאמצעים יפים לולד וקשים לאשה.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

לא יכוון אדם להנאתו אלא כאדם הפורע חובו שהוא חייב בעונתה, ולקיים מצות בוראו שיהיו לו בנים עוסקים בתורה ובמצות. אכן אם מכוון לתיקון הולד שיצא מלובן ומזורז שזה יפה לו בששה חדשים ^ע האחרונים של ההריון רשאי. אם מתכוון לגדור עצמו בה כדי שלא יתאוה לעבירה כי רואה שיצרו מתגבר עליו ^פ. יותר טוב לדחות יצרו ולכבוש אותו.

הגה: אך גם מזה יש קיבול שכר.

א. ב. אם הוא מעורר תאותו כדי למלאות אותה זו היא עצת היצר הרע, ומן ההיתר יסיתנו אל האיסור ועל זה אמרו חז"ל המקשה עצמו לדעת יהיה בנדוי.

יו"ד סימן קפר פ"א י

יב. הרוצה לצאת לדרך צריך לפקוד את אשתו אפי' סמוך ^ז לוסתה.

הגה: אפי' בתשמיש מותר ^ק ומ"מ המחמיר שלא לפוקדה אלא בדברי ריצוי ^ר תבא עליו ברכה.

פ. כשאדם מתעורר בלילה משנתו או מחלום ומוצא עצמו בקשוי יזהר מאוד שלא ישמש עם אשתו כי יצאו בנים פגומים, ואם היא כבר בהריון זה ג"כ מוליד שידין ורוחין, וע"כ תיכף ומיד יעמוד על עשר אצבעותיו של ידיו ורגליו במטתו כשפניו למטה לצד הארץ וזה סגולה נפלאה להמית האבר, כה"ח אות כ"ו.

היוצא מבית הכסא לא ישמש כי השד של ביהכ"ס מלווה אותו עד שיעור של חצי מיל שזה כתשע דקות, כה"ח אות כ"ז. (ודין זה רק באיש ולא באשה).

צ. מיבמות ס"ב, ובעירובין ק' ע"ב. והטעם כיון שוסתות מדרבנן במקום מצוה לא גזור. ט"ז ס"ק י"ד.

ק. כתב בזבחי צדק אות ה' דאפי' חל ליל טבילתה סמוך לוסתה אסור. ועיין בזבחי צדק אות ל"א.

ר. וכתב הש"ך בס"ק כ"ז אף שכתב בס"ק ו' בשם הב"ח דיש להחמיר בחיבוק ונישוק בסמוך לוסתה כאן אין להחמיר כלל ד"א אפי' בתשמיש מותר.

ש. ה"ה לדבר הרשות אם הולך לצורך גדול א"צ לפוקדה. כ"כ הב"י. ש"ך ס"ק כ"ט.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

הגה: **ואם הולך לדבר מצוה ש, א"צ לפקוד את אשתו.**

הגה: **וי"א דאם רוצה לצאת לדרך ואשתו אינה טהורה וצריכה לטבול תוך עונה אחת, צריך להמתין לה ת.**

יו"ד סימן קפד סעיף ב

ב. **ד. בשעת וסתה צריך לפרוש א ממנה עונה אחת והיינו או יום או לילה ב, ואין הוא פורש משאר קריבות ג אלא מתשמיש בלבד, ובין**

ת. ואם נזדמנה ליל טבילתה סמוך לוסת נדתה אין להמתין. כרתי ופלתי ס"ק ו'.

א. מברייתא דר' יאשיה בנדה דף ס"ג ע"ב ובשבעות י"ח וכדמפרש רבא שם. והיינו מדרבנן דוסתות דרבנן הם. ש"ך ס"ק ד'. מ"מ בחצי שעה הסמוך לוסתה הוי מדאורייתא. כ"כ בזבחי צדק אות י'. ואם עברו האיש והאשה ושימשו בתוך עונה שניהם צריכים כפרה כעוברי עבירה מדרבנן, ואם ראתה דם ודאי צריכים תשובה מדאורייתא. ואף שהרמ"א בסי' קפ"ה פסק דאינה צריכה תשובה שאני שם דאונס הוא וגם לא עברה כלום משא"כ כאן מנ"י בתשובה ס"ק ג'. והאשה צריכה להזהר לא להתרחץ בשעת וסתה דשמא תקבל ולא תרגיש בזה. בן איש חי פ' צו הלכה ה'.

ב. בין קצר בין ארוך ואין חילוק בין ימי ניסן ותשרי לימי תמוז וטבת. זבחי צדק אות ג'.

וי"א דעונה זו היא לפני העונה שהוסת בה ואין זו דעת מר"ן מ"מ צריך לחוש, כ"כ הבן איש חי בפ' צו הלכה א' מהב"ח והש"ך בס"ק ז'. וידועה שיטת האור זרוע בסימן שנ"ח להחמיר וכ"ה בש"ך אומנם עיין בטה"ב ח"א עמ' נ"ה והלאה שחלק ע"ז, והעלה להקל נגד חומרת האור זרוע.

ג. ומשמע דחיבוק ונישוק שרי מיהו כתב הב"ח דהמחמיר באלה תע"ב, והט"ז בס"ק ג' כתב דאסור מן הדין, ועיין בפ"ת בשם הרדב"ז שכתב דאין לחדש חומרות על ישראל והלואי מה שמוטל עליהם יקיימו, ודלא כהט"ז וכך המנהג, כ"כ בזבחי צדק אות ח', אבל בבן איש חי פ' צו הלכה ב' כתב להחמיר בזה ע"ש. ועיין בטה"ב ח"א עמ' ס' והלאה דהסיק דמותר ומ"מ לא יישן עמה במטה אחת באותה עונה.

ד. ואם אירע לה טבילת מצוה והוא זמן הסמוך לוסתה אסור, כ"כ בבינת אדם שער הנשים אות ב', ובסדר טהרה ס"ק י"ב, וחוו"ד ס"ק י"ג, ובפ"ת ס"ק כ"ב. ועיין בזבחי צדק אות ה' בהיכא דלא אפשר לא החמירו עליה להאסר לבעלה עולמית ע"ש. ובלבד שלא יהיה חצי שעה סמוך לוסתה שזה איסור תורה וכנ"ל.

שקבעה וסת ג' פעמים או בפעם אחת ^ד.

הגה: כל זה בוסת התלוי בימים ולא בוסת התלוי בשינוי הגוף ^ה.

הגה: אשה שמשנה וסתה להקדים ב' או ג' ימים וה"ה לאחר ב' או ג' ימים, כשמגיע זמן וסתה צריך לפרוש ממנה ב' או ג' ימים קודם ^ו או אחריו אם רגילה לאחר.

עין משפט ט או"ח סימן רמ פעיף א

עין משפט כ. אה"ע סימן א פעיף א
עייך לעיל עין משפט ה

ה. דאין צריך לפרוש ממנה אלא זמן הוסת אם אינו בא לזמן ידוע כדלקמן בסי' קפ"ט סעיף כ"ד, כ"ה. ש"ך ס"ק ה'.

ו. כשאדם מתעורר בלילה משנתו או מחלום ומוצא עצמו בקשוי יזהר מאוד שלא ישמש עם אשתו כי יצאו בנים פגומים, ואם היא כבר בהריון זה ג"כ מוליד שידין ורוחין, וע"כ תיכף ומיד יעמוד על עשר אצבעותיו של ידיו ורגליו במטתו כשפניו למטה לצד הארץ וזה סגולה נפלאה להמית האבר, כה"ח אות כ"ו.

ז. היוצא מבית הכסא לא ישמש כי השד של ביהכ"ס מלווה אותו עד שיעור של חצי מיל שזה כתשע דקות, כה"ח אות כ"ז. (ודין זה רק באיש ולא באשה).

ז. לדעת הרא"ש עם קיצבה, דלא יתכן לומר שיתבטל לגמרי מפו"ר ולהרמב"ם גם בלי קיצבה בזמן מותר. והוא כל זמן שאין יצרו מתגבר עליו והוא שיתמלאו ב' תנאים א', נפשו חשקה בתורה, ב', אם ישא אשה תהיה לו טירחה של מזונות אבל בן עזאי בחשקה נפשו לבד פטור דהיה במדרגה גבוהה ואף שלא היה לו טירחה של מזונות אילו היה נושא אשה כ"כ הב"ש בס"ק ה'.